

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Address: Cor. Fritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.
 Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK VI. Ч. 134. ЧЕТВЕР, 27. ЛИСТОПАДА 1924. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, NOVEMBER 27th, 1924. No. 134. VOL. VI.

Єгипетський кабінет Заглула Паші зрезигнував

ЄГИПЕТ ЗАПЛАТИВ АНГЛІЙ 500,000 ФУНТІВ СТЕРЛІНГІВ ВІДШКОДУВАННЯ ЗА УБИЙСТВО ГЕН. СТЕКА. — ВУЛИЦЯМИ ЄГИПЕТСЬКИХ МІСТ МАШЕРУЮТЬ БРИТАЙСЬКІ ЖОВНІРИ, А В ЄГИПЕТСЬКИХ ПОРТАХ СТОЯТЬ БРИТАЙСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ. — ЗІВАР ПАША ДІСТАВ ПОРУЧЕННЯ УТВОРИТИ НОВИЙ КАБІНЕТ.

КАІРО, Єгипет, 25. листопада. — Лише 15 минут перед тим, як вийшов британський ультиматум до Єгипту, єгипетське правительство заплатило 1,000 фунтів стерлінгів (близько \$5,000) тубильчому поліціянтові, який був ранений під час погони за убійниками генерала Стека за два тижні після замаху.

Єгипетське правительство заплатило вчора цю суму лорду Еленбі особисто побіжав до шпиталю і передав гроші раненому поліціянтові.

Резиґнація Заглула Паші і його кабінету була принята королем Фуадом.

Після цього король поручив Зіварові Паші, президентові єгипетського сенату, утворити нове правительство.

Положення в Єгипті далеке від нормального. Уступивше правительство сповнило лише два найпекучіші домагання Великої Британії: заплатило відшкодування і перепросило Англію за убиство ген. Стека.

Однак воно відмовилося прийняти на себе відповідальність за убиство ген. Стека і заперечувало, що декотрі з британських домагань — в зв'язку з відтисненням єгипетських військ з Судану є несправедливими.

В ультиматумі британського

ТРЕТІЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ ЗАКЛИКАЄ ЄГИПТЯН ДО БОРОТЬБИ.

Нове єгипетське правительство з прем'єром Зіваром Пашою перебрало владу в державі.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Делеґація з Риги каже, що Комуністичний Інтернаціонал в Москві написав до своїх "дорогих товаришів в Єгипті і Судані" лист, в якому закликає їх продовжити боротьбу проти британських імперіалістів.

В такій боротьбі, каже в листі, "ви будете мати за собою пролетаріят цілого світа".

КАІРО, Єгипет, 25. листопада. — Нове правительство на чолі з прем'єром Зіваром Пашою перебрало владу в Єгипті. Зівар Паша є також рівночасно міністром закордонних справ до часу, поки теперішній єгипетський міністер в Римі, якому запропоновано цей

РОЗІГРАВКА ГАРНИХ РІЧЕЙ

відбудеться в четвер вечером 27. листопада в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу.

Розігравку що улаштує листопадовий комітет при Укр. Роб. Домі і готується до неї цілий місяць. Він придбав велику колекцію дуже цінних річей, а багато річей виготовили товаришки, членкині жіночого відділу при Укр. Роб. Домі.

Приходить в четвер вечером, 27. листопада до Укр. Роб. Дому численно, набувайте собі тикети, а за 25 центів можете набути річ вартости кілька доларів. Одночасно допоможете своїй робітничій пресі, на користь якої ця розігравка улаштується.

ПЕРЕПАЛКА МІЖ СОЦІЯЛІСТИЧНИМИ І КОМУНІСТИЧНИМИ ПОСЛАМИ.

Французькі реакціонери невдоволені з того, що під час святочного перенесення останків тіла Жана Жореса співано "Інтернаціонал".

ПАРИЖ, 26. листопада. — Французький парламент був вчора свідком бурливих сцен. Між комуністичними і соціалістичними послами прийшло до словної але безкровної боротьби, під час котрої комуністичний посол остеріг палату, що він і його партія "стринуть вас невдовзі з рушницями на вулицях".

Прем'єр Еріо зажадав від парламенту вотуму довіри і його отримав. За правительством було 318 голосів, проти 202.

Посол з партії Пуанкаре Тайтінґер викликав голосну суперечку своїм запитуванням прем'єра Еріо відносно комуністичних демонстрацій під час святочного перенесення останків тіла Жана Жореса до Пантеону.

"Армія була обиджена, на міністра війни бувано, люде були приневолени віддавати пошану червоному прапорю і слухати, як червоні співають "Інтернаціонал", казав Тайтінґер. "Під час того всег поліція була безсилна".

Це обвинувачення було рівнозначне з заявою, що прем'єр Еріо не зміг вдержати порядку в Парижі.

(Потім Тайтінґер заатакував членів правительства за "одержування фінансової допомоги від хрещових інтересів під час останніх виборів".

Еріо зажадав, щоб Тайтінґер вичислив особи, які мали приняти гроші. Тоді Тайтінґер заявив, що імя самого Еріо було на лісті кандидатів, піддержуваних Ліґою Економічних Інтересів.

Еріо це з обуренням заперечив і коли він це зробив, в парламенті счинилося замішання, яке закінчилося острою перепалкою між комуністами і соціалістами.

Під час найбільшої бучі Тайтінґер поставив внесок, щоби висловити правительство вотуму недовіри.

Рівночасно комуністичний посол зажадав, щоб його партія було дозволено устроювати публічні демонстрації.

Тоді Еріо зажадав вотуму довіри над його внутрішньою політикою і вийшов під час голосування побідником.

МУССОЛІНІ ПЕРЕВОДИТЬ РЕФОРМИ?

РИМ, 25. листопада. — Туретинська газета "Джорнале Д'Італія" пише, що прем'єр Муссоліні, маючи проти себе шоразростаючу опозицію, є готовий перевести в Італії далекосяглі зміни. Він хоче представити себе апостолом легальности і ліберальности.

Газета каже, що Муссоліні розв'яже комісію для ревізії конституції, відкине декрет проти преси, зменшить привілей фашістської партії, приверне владу префектів проти фашістських провінціальних шефів і остаточно приверне громадські вибори в головних містах.

Це цілковито скасує фашістську велику раду, яка є немов другим правительством.

БРУКГАРТ ПОНОВНО ВИБРАНИЙ СЕНАТОРОМ.

Сенатор Смит Брукгарт зі стейту Айова зівав поновно вибраний до американського сенату під час останніх виборів в Злучених Державах.

Смит Брукгарт належить до групи тих сенаторів, що домагаються визнання Радянського Союзу Злуч. Державами.

ЗЕМЛЕТРУС В АНАТОЛІІ.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Делеґація з Константинополя до "Дейлі Телеґраф" доносить, що Анатолію навістив 22. і 23. листопада землетрус, який знищив кілька міст. Про жертви в людах делеґація не згадує.

ЄГИПЕТ РОСПЧАВ ЕВАКУАЦІЮ СВОЇХ ВІЙСЬК З СУДАНУ.

Правительство Великої Британії вислає дальше воєнні кораблі і війська до Єгипту.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Делеґація з Каїро до новинарської агенції доносить, що евакуація Судану єгипетськими військами вже розпочалася.

КАІРО, Єгипет, 25. листопада. — Єгипетський парламент зівав відірочений сьогодні королівським декретом до 25. грудня.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Помимо дальших капітуляцій єгипетського правительства перед острими домаганнями

Робітники і Робітниці 3-ої варди міста Вінніпегу

ІДІТЬ ОБОВ'ЯЗКОВО ДО ГОЛОСОВАННЯ В ПЯТНИЦЮ, 28. ЛИСТОПАДА І ГОЛОСУЙТЕ НА М. ПОПОВИЧА, КАНДИДАТА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ НА АЛДЕРМЕНА З 3-ОЇ ВАРДИ, всім Вам добре відомого борця за інтереси робітничої класи.

Голосуючи на нього, Ви будете голосувати в своїх власних інтересах!

Не дайтеся обдурити брехням і наклепам насмичних панських агентів, що за гроші обманюють Вас і запродують напівлістам!

Ідіть до голосування всі, що маєте право голосу. Ідіть вчасно. ЧАС ГОЛОСОВАННЯ ВІД 9. ГОДИНИ РАНО ДО 8. ГОДИНИ ВЕЧЕРОМ.

Щоби шнорше віднайти Ваше імя на виборчій лісті, то візьміть з собою картку, прислану Вам з "Ситі Гол".

Не значить бальота хрестиком, бо такий голос не буде рахований!

Значить свій бальот так:

Popovich, M. 1

За всіма інформаціями звертайтеся до виборчої квартири в Українській Робітничій Домі або телефонуйте: J 1465.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ БРИТАНІЇ ПРО ПОЛОЖЕННЯ В ЄГИПТІ.

Незалежна Партія Праці домагається, щоб англо-єгипетський спір передати до вирішення Ліґи Націй.

ЛОНДОН, 26. листопада. — Комуністична Партія Великої Британії видала вчора маніфест, в якому винує британську імперіалістичну політику за теперішнє положення в Єгипті, яке довело до нападу на генерала сер Лі Стека, губернатора Судану і команданта єгипетської армії.

Маніфест обвинувачує буйного прем'єра МекДоналда, що й він причинився до втворення такого положення в Єгипті.

ЛОНДОН, 26. листопада. — Незалежна Партія Праці видала маніфест, в якому домагається, щоб англо-єгипетський спір передати до вирішення Ліґи Націй.

Урядові круги не звертають на цей маніфест ніякої уваги.

АНГЛІЙСЬКИЙ БАНК УДІЛИВ С.Р.С.Р. КРЕДИТ В СУМІ 88 МІЛ. ДОЛ.

Красін каже, що радянське правительство не зречеться контролю над закордонною торгівлею.

МОСКВА, 25. листопада. — Леонід Красін, новоіменований радянський амбасадор до Франції, який виїздить цього тижня до Парижа, промовляючи перед робітниками комісаріату зовнішньої торгівлі.

В своїй промові Красін заявив, що не дивлячись на відмову британського правительства загарантувати позичку для Радянського Союзу, англійський державний банк уділив радянському правительству кредити на суму 88 мільонів доларів.

Красін сказав також, що радянське правительство веде також великі фінансові операції з іншими англійськими та американськими банками.

Радянське правительство, сказав Красін, ніколи не зречеться монополію над закордонною торгівлею, не дивлячись на численні заходи закордоном дістати контролю над торгівлею.

БЕЗРОБІТНІ В ВІННІПЕГУ ЖАДАЮТЬ ПРАЦІ АБО ДОПОМОГИ.

Минулої суботи, дня 22. листопада, безробітні в Вінніпегу в числі окол 500 ходили до міських і провінціальних властей і домагалися від них роботи по юнійній платні або допомоги. І в міській раді і в парламентарному будинку безробітних збуто нічим.

Мейор Фармер і алдермен Дейвідсон, голова комітету безробіття, заявили, безробітним, що не можуть їм нічого обіцяти до часу, поки не збереться комітет безробіття для вироблення плянів на зиму.

В парламентарному будинку безробітних прийняв А. Мекна-

мара, заступник міністра публичних робіт і представник правительства в комітеті безробіття.

Він також не приобіцяв ніякої дефінітивної допомоги, однак заявив, що правительство має справу безробіття на увазі.

Не треба додавати, що від таких авдієнцій положення безробітних не поліпшилося ані на волосок.

Обчислюють, що всіх безробітних у Вінніпегу є окол 700, з них 200 не мають де переночувати. Многі безробітні згодуються ночувати на поліцію.

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робітничого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четверг і суботу.
Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Причард і МакГрегора, у Вінніпегу, Манітоба.
M. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ПРОТИ НЕВИГІДНОГО ЗАКОНА.

Буржуазія завжди навчає робітників при помочі своїх інститутів і преси, що встановили нові закони — свята річ і їх треба шанувати. Вони вчить їх, що тільки законним шляхом робітники мають добиватися своїх прав, змагати до своїх цілей.

Звичайно це значить, що робітників мають завжди поступати тільки так, як на це дозволяє їм буржуазія. Бо хто-ж встановляє ці закони, як не буржуазія, що має контролю всіх законодавчих тіл. Розуміється, закони ці встановлювані так, що вони обмежують інтереси і панування буржуазії і всяка акція робітників, що змагає до повалення того панування, може легко бути витокована як незаконне діло. Буржуазія суди це частенько робітникам пригадує.

Але подавати часом закони, що невідгидні для буржуазії. Це такі закони, що їх буржуазія мусила вписати в свій кодекс, під часором загрозованих домагає організованих робітників. Такі закони, наприклад, як про охорону праці, відшкодування робітникам, про мінімальну платню робітникам і т.п. капіталістам не до вдоволи і вони їх старються обходити всімакими можливими дорогами. І це, звичайно, вдається, бо хто-ж, як не їхні власні суди наглядають за виконанням тих законів. Ну, а суди проти своїх панів чей-же не виступають.

Трапляються, однак, випадки, що придовлять капіталіста на нехтування такого закону і виходить "неприємність", згіршалою примір для робітників. Тоді робляться всі можливі старання, щоб що "неприємність" затушувати.

Така "неприємність" трапилася на днях в Торонто. Придворно там одну добре відому чоколядову фірму на доманно закону про мінімальну платню. Ця фірма платить більш чим двом сотням дівчат, що в ній працюють, меншу платню, чим означено законом про мінімальну платню.

Виявилось це не завдяки догляді урядників, що мають нагляд над виконанням цього закону, а завдяки випадкові. В тій фірмі працював "гаймкіпер", що звався Джексон, котрого фірма заставляла "фіксувати" картки, на яких записувано час праці і платню дівчат так, щоб вони виказували, немовби то дівчатам не належала така платня, якої вимагала постанова Ради Мініальної Платні. Джексон приніс старі картки до дому, випошив нові, а старі кидав до печі. Його брат Ален Р. Джексон зауважив це, розпитав про все як слід і одного разу предловив братові свою поміч, тобто згодився взнести за нього старі картки до "форнейсу". Карток в вогонь він не кинув, тільки сховав до кишені і приніс на мітинг Трейдс енд Лейбор Кавн'са.

Після гарячої дискусії над цю цікавою справою трейд-юнійний мітинг односторонньо вирішив вдатися до провінціального державного прокуратора і зажадати позначення правительственной комісії для розслідження, як то виконується закон про мінімальну платню.

Зачувши про це, голова Ради Мініальної Платні Др. Мек-Миден поспішив з виправданнями компанії; замість того, щоб винувати потягнути до відповідальности. Він заявляв, що не бачить замі волаї з сторони компанії, що недоплачування дівчатам належних їм за працю грошей, діялося тільки через "помилки".

А. Р. Джексон заявляє, що згадана чоколядова фірма, що бі "помилки" направити, найняла злодія, щоб той викрав в нього картки, аби знищити доказ провини фірми. І дійсно одну пачку карток у Джексона вкрадено з його кімнати, але злодій відтак заніс їх до офісу одного з місцевих часописів, мабуть не погодившись з фірмою що до заплати за виконану "роботу".

Цікаво відмітити ще й те, що ця сама фірма, яка обдирала дівчат на сотні доларів, не доплачує їм належної їм платні, кілька тижнів тому віддала під суд п'ятьох робітників за те, що вони взяли собі чоколяди за п'ятдесят центів. Суд засудив кожного на \$50.00 грошевої карі або на місяць тюрми. Більшість з них мусила відсидіти в тюрмі, бо не було чим заплатити грошевої карі.

Закон, що строго карає за посягання на приватну власність, для цієї фірми дуже вигідний і суд дбає, щоб його повні застосовано. Але закон про мінімальну платню для якої не вигідний, вона його лопить і, як видно, "око справедливости" затямарилася і не бачило цього.

Добре поступив А. Р. Джексон, що став в обороні покривджених дівчат-робітниць. Добре зробила Трейдс енд Лейбор Кавн'са, що взяла цю справу в свої руки. Треба організованим робітникам викрияти "чесноту" і "справедливість" визискувачів, що недоволені законом грабляють, стараються ще й незаконно грабувати свої працюючі жертви. Чим скорше робітники пізнають справжнє обличчя грабляків, тим скорше покладуть вони кінець грабїжі людської праці незаконної і законної.

ПОБОЖНІ БАЖАННЯ ДОНОЩИКА.

Є собі на світі така українська креатура, що зветься Юлько Ситник. Це той самий Ситник, що був колись у Вінніпегу, де заживався всього, був в Едмонтоні, звідкля вихав тижнем через якусь клопоту, був і в Отаві, де за часу війни служив в офісі цензора і перерачував українські часописи та листи, чи нема в них щось небезпечного, про що доносили зраз цензурові, а тепер він опинився в Вест-Форт-Вінгемі, де займається доносками на українських робітників і очернюванням їх при вській нагоді.

Ми не робили-б йому чести та не згадували-б про нього, коли-б не те, що оце на днях він дав місцевій буржуазії у її Kіwanis Club передкаву "лекцію" про Українців, яку, як звичайно закінчив денунціацією на українських робітників. Kіwanis Club, як відомо, шовіністична суббуржуазна організація, що дивиться на чужинських робітників та на чужинців взагалі, так

новити-б легонімк слівцем, згоро.

До цього то клубу затакався отой Ситник і розказав їм ось які цікаві речі про Українців (подаємо за "Дейлі Нюс Кроік" 22. Листопада н. р., що виходить в Порт-Артур):

"Ситник скінчив університет у Відні і є одним з провідників нових Канадійців в Україні в цім дїстрікті. Українців в Канаді є окола 40,000, а в цьому числі відлучені Русини, Галїциї, Поляки, Росїяне і Буковинці. Він розказав історію України. Вивезена минулого року пшениця на вартість \$100,000,000 ніби-то з Росії, є властиво з України. "Ми не є — говорив Ситник — такими горожанами Канади, якими повинні бути. Наші діти знатимуть прекрасно англійську мову і душевно будуть більш Канадійцями". Відтак Ситник став говорить про червоних. Червоних не багато серед Українців. Українці через те повинні дуже асидатися (чи тому, що мало червоних? чи тому, що не люблять підлих підлизнів? — замітка складача.) В Форт-Вінгемі і Вест-Форт-Вінгемі два товариства червоних мають тільки 100 членів, а про-канадійське українське товариство має 300 членів. Три українські часописи, що видаються у Вінніпегу три рази на тиждень (?!) — помішалось йому в голові — зам. складача) мають 40,000 читачів, а один "червоний" часопис, що виходить раз на тиждень має тільки 4,000 читачів. "Я вірю — говорив Ситник — хоч ми не маємо певного доказу, що цей "червоний" часопис є підтримуваний червоною пропагандою з Росії, бо з циркуляцією в 4,000 примірників часопис, що виходить тільки раз в тиждень є маже дуже мало оголошено, сам не може вдержатися. Я думаю, що канадійське правительство повинно заборонити поширювання цього часопису".

А дальше згадувані англійський часопис подає такі слова Ситника: "Український робітник не відповідальний за цей червоний рух. Є провідники, платні за цю роботу. Їх треба позбутися депортацією, а коли не цим, то якимось иншим способом. Ви знайдете червоних Українців, що мають добрі позиції в елейсторах і инших місцях, вони належать до українського більшовицького елемента, під час коли про-бритїський Українці не можуть знати праці". По скінченню промови, каже часопис, Ситникові широко подякувано.

Преса не подає, чи пані були ласкаві поза устною подякою обіяти Ситникові, що вони дадуть йому й платню роботу вислідкування "червоних" Українців по елейсторах та инших місцях праці. А це мабуть й була вся ціль цього підлого денунціатора.

Сказати-б, що йшов він до чужинодїної шовіністичної буржуазної організації дати дійсній інформації про Українців-не можна, бо з наведених вище винятків з рапорту англійського часопису ясно, що він ніяких таких інформацій не дав. Наоборот, він напліс щось такого про Українців в Канаді, що ніхто з цього нічого не зрозумів. Всіх Українців в Канаді він нарахував всього 40,000 і то ще ці Українці, після його інформацій, складаються з Русинів, Галїциян, Поляків, Росїян і Буковинців. Пречудні інформації!

Поки Ситник не інформував англійської буржуазії про Українців, то Англїї знали, що в Канаді є Українців окола 300,000. Тепер Ситник намагається перекопати їх, що це все дурниця, що рахунок цей фальшивий. Про українську пресу в Канаді він теж брехав і первертав факти до гори ногами. Цего не приходитьсь пояснювати, бо люде знають правду.

Одно Ситник сказав ясно і зрозуміло: він має побожні бажання, щоб власти заборонили одиникий в Канаді український робітничий часопис, щоб депортувати передових робітників в українських робітничих організаціях, щоб проганяти немилх йому свідомих робітників в його околиці з роботи, а на їхнє місце, щоб брати тих, кого він порекомендував-б. А щоб ці свої бажання висловити перед панями, треба було лекції брехні, яку він назвав інформаціями про Українців.

Коментарів до цих плонгахив бловотин Ситника не треба. Як-що ми згадали про них, то тільки тому, щоб пригадати українським робітникам та фармерам, що роблять і як про нас інформують своїх панів, яким вони служать в Канаді, такі українські інтелігенти-невролюбі, як Ситник. Такої підлости у инних народів не тільки в Канаді, але й в цілому світі здається нема.

АМЕРИКАНІЗАЦІЯ КАНАДИ.

Канада від часу останньої війни щораз більше визволяється від впливу Англії, та переходить у сферу господарства Злучених Держав. Давніше Канада діставала капітал з Англії; перед війною Канада продавала свої сирівці Англії. Від часу останньої війни Злуч. Держави випливають звідси Англію та займають її місце. Англія не могла під час війни доставити колоніальні товари та мусіла за колоніальні товари заплатити фантастичні ціни.

Про скорий розвиток Канади свідчать оці цифри: У 1919 р. число промислових підприємств в Канаді, в порівнянні до 1915 р. подвоїлося, число робітників зросло з 497,000 на 682,000, хотий много робітників служило при війську. Своєї рідний капітал, що був владений в канадійській індустрії, зріс за той час з 1.99 на 3.23 мільярдів доларів а вартість річної продукції з 1.4 на 3.5 мільярдів доларів. Це найбільший розвиток, що нам відомий з історії індустріального розвитку. Веретена, що виробляють бавовну, з 860,000 в 1914 р. збільшились в 1920 р. на 1.2 мільюнів. У 1914 р. продукція сталі вносила ¾ мільюнів тон, у 1918 р. 1.7 мільюнів тон. У 1913 р. в канадійській індустрії працювало 47 мільюнів фунтів шерсті, а в перших 6-ох місяцях 1914 р. всього 37 мільюнів. До 1913 р. Англія дала Канаді 515 мільюнів фунтів стерлінгів.

Перед війною Злучені Держави вкладали невеликі капітали в Канаді, бо вони самі мали за кордоню довги. У 1913 р.

3 міжнародного робітничого руху**З'їзд чехословацької комуністичної партії.**

В Празі почався в початку цього місяця з'їзд чехословацької Комуністичної Партії.

Голова центрального комітету Муна вступній промові підкреслив конечну потребу масової організації червоної допомоги проти білого терору і заявив, що партія не боїться загрози заборони в разі, коли вона ухвалить резолюцію 5-го Конгресу Комінтерну в національній справі. З'їзд ухвалит всі резолюції Комінтерну й партія настирати їх здійснюватиме. Далі Муна схарактеризував завдання партії і підкреслив, що реакції буде дано у спішню одсіч, коли Компартия зуміє втягти широкі пролетарські маси до боротьби.

Вернік вітав Російську Комуністичну Партію, як керівника світового пролетариату.

Долежаль протестує проти білого терору в Словакії та Прикарпатській Україні.

Секретар ЦК Запотоцький зробив доклад про діяльність партії.

Партійні виступи — заяви Запотоцький, — були успішні. Ми не вступали, але в той же час не надали партії неопосильних завдань. Правильне пристосування гасла єдиного фронту змінило вплив партії. До моменту Жовтневих німецьких пойдій у Чехословацькій не було революційних передумов, але ми всемірно готували виконати обовязок пролетарської солідарности. Наш організаційний апарат, що не має революційного виробування, без сумніву, виявив багатство в Голубне завдання ЦК, ми вбачаємо в тому, щоб зберегти масову революційну

100,000 АНГЛІЙСЬКИХ МАЙНЕРІВ БЕЗ РОБОТИ.

Пави Доса дає свої наслідки. У Великій Британії 100,000 майнерів ходять без заняття. Як видно дешевий німецький вуголь витискає англійський. Видно також, що консервати правду говорили, немовби то з їхнім поворотом до влади в Англії запанує "добробут". Він вже починається.

ШІСТЬ КОМУНІСТІВ В НОРВЕЖСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

Під час останніх виборів до парламенту в Норвегії вибрано шістьох комуністичних послів. Комунізм був одною з найважніших справ, довкруги яких провадилася виборча боротьба.

Консерватисти здобули 44 мандати і мають контролю над парламентом. Норвежська Партія Праці здобула 24 мандати.

ТЕРОР ПРОТИ КОМУНІСТІВ В БОЛГАРІІ.

З Софії наспіла вість, що там поліція почала робити масові труси і арештувати комуністів. Розгромлено велику друкарню, що належала до Комуністичної Партії. Арешти ці зроблено в звязку з робітничими заколотами, що відбулися в місті і зважаючи на селянський рух, що охопив кілька районів коло Софії.

АРЕШТИ УКР. МОЛОДІ.

Як подає лівеське "Діло" в Луцьку заарештовано біля 40 осіб, яких запідозрено в приналежности до Комуністичного Союзу Молоді. Труси й арешти молоді переведено тажкож в місті Дубні та по цілому холмському повіті.

СОЦІЯЛ-ЗРАДНИКИ НАПАДАЮТЬ НА КОМПАРТИЮ.

На передвиборчих зборах соціал-демократів в Берліні промови, що виступали, напали на Комуністичну Партію, а потім на націоналістів.

На зборах у Шпандау виступила голова демократичної партії з заклинком до об'єднання всіх республіканців для боротьби проти націоналістів.

ПЕРЕДВИБОРЧА ПРАЦЯ КОМПАРТИІ НІМЕЦХИНИ.

Комуністична Партія організувала в Берліні передвиборчий мітинг, який мав значний успіх. Ухвалено резолюцію опору проти класової юстиції і за вербування нових членів до партії. Одночасно компартия успішно провела установчі збори червоного бойового союзу молоді.

АРЕШТИ КОМУНІСТІВ.

В Берліні заарештовано 40 учасників конференції, що була організована Комуністичною Партією — активних робітників. Причини арешту не знаємож в місті Дубні та по цілому холмському повіті.

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.**В ПАНСЬКІЙ НЕВОЛІ.**

(З листа з Галіччини до "Більшовика".)

Немає радості в нашому галіцькому печлі. Одно тільки, з чого можемо радити і чим можемо гордитися, це — віра й надія в перемогу працюючих, помімо страшних мук, холодних тюрм і зущань.

Після п'ятимісячної тюрми, нарешті вийшли на волю провідники української — лівої соціал-демократії. Але сама партія заборонена, партійні льокалі, редакції й секретаріат і досі опечатані. Все знищено, заарештовано, розбито. За те підносять свої голови петлюрівські "соціалісти", колишні нещасні міністри, що в 1920 році підписали ганебний договір з панською Польщею. Вони в спїпці з польською поліцією і польським урядом роблять заходи до створення лівельної Української Соціал-Демократичної Партії, щоб поборювати дійсній соціалістичній і комуністичній рух серед українських робітничих і селянських мас.

Головниці з них це бувші міністри Петуриці—Мазепа, Безпалко, др. В. Старосольський, далі відомий угодовець Микола Ганкевич, др. Домбчевський, де-які студенти-фашисти та члени Польської Партії Соціалістичної з походження Українці. Робітничих мас за собою вони не мають та й не дбають про це. Для них потрібна фір-

сько-господарських машин та знаряддя було 58 проц. канадійського, 31 проц. американського та 10 проц. англійського капіталу; 89 проц. капіталу, що вкладений у перероблювання бавовни, було канадійського, 5 проц. дала Америка а 6 проц. Англія; а будівельній індустрії було 57 проц. канадійського, 41 проц. американського та 0.2 проц. англійського капіталу; у видіварнях заліза було 70 проц. канадійського, 21 проц. американського, 8 проц. англійського капіталу.

Коли скінчилася воєнна кон'юнктура, канадійська індустрія попадала в клопоти. У 1920 р. много підприємств продано на

ма У.С.Д.П., щоб брати гроші від польського уряду.

Перед дійсними соціалістами Західної України, що загнані польською владою в підпілля, стоїть тяжке завдання — їм доводиться боротися на два фронти: з пансько-шляхетською неволею і з українськими соціал-зрадниками, яким усьому допомагає польська поліція і польські соціал-патріоти. Та все такі наші товариші не падають духом, підлапродажна робота різних зрадників тільки додає їм сили.

Працюючі маси духом і ділами з ними, які гниють роками по польських тюрмах і сімло йдуть ріжною дорогою до визволення працюючих.

ОПОВІДАННЯ ВТІКАЧА.

Політичний емігрант (утікач) Українець Семчук, що просидів у польській тюрмі три роки, прибувши до Харкова, розповідає ось що про польські тюрми:

"У липні 1921 року мене разом з 10 товаришами видав провокатор Черноус і ми були заарештовані в містечкові Рудзюново.

Мене, каже тов. Семчук, посадили в одиночку разом із панським шпигуном. Вночі мене викликали і відправили під вартою в те село, де було призначено мені й товаришам збиратися для дальшої роботи. Під час допиту у команданта

ліцитації. Їх купили американці, бо Англії не мали на це грошей. У 1918 р. 34 проц. усіх цінних паперів у Канаді були власністю Американців. Зараз в руках Американців знаходиться 60 проц. цих паперів, тобто їхньою власністю є більша часть Канади.

Задля цього, що Англія призначє Канаді полекші при миті, американські капіталісти переносять свої заводи до Канади. Англія не може знести цих полекшень, бо це відстохвнуло-б ще більше Канадійців від Англії й кинуло-б їх у обійми Америки, чого Англія собі зовсім не бажає.

много підприємств продано на

мені загрожували смертю, коли я не викажу їм своїх товаришів по революційній роботі. Коли я відмовився це зробити, командант ударив мене по голові револьвером, кинув на землю й бив ногами.

Коли нас звели віч-на-віч з панським провокатором шпигом Черноусом, мене знов били стількими й дрючками.

У Луцькій тюрмі, коли допитували, що зв'язали мокрою вірвовою руки й ноги. Мене продержали так три дні і після цього руки та ноги мої дуже опухли. Допитували мене від 4 години дня до 2 години ночі.

Потім судили і смертну кару мені заміняли на 16 років каторги. Життя по польських тюрмах не краще смерті. Мене довели до відчаю, і я разом з 4 товаришами наважился тікати. І мені пошастило втікти тільки в 1924 році.

ОДИН ІЗ БАГАТЬОХ.

Польська поліція заарештувала в Галіччині селянина Савка за те, що бунішто він брав участь у партизанському загоноі. Заарештованого Савка дуже били прикладами під час трусу в його хаті.

В поліції Савка били, пекли ноги розпаленим залізом, доки він не впав непритомний. Тоді поліцей кинули його на підлогу, били чобітьми доти, аж кров пішла з рота й носа. У тюрмі Савка теж били, страшно знущались над ним і все вимагали від нього, щоб він признався в своїх провинах. Коли-ж справа прийшла перед суд, то навіть польський суд за Савком вини не нашав.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ,

що в найбільшій суботу 29. листопада Театрально Робітничо Студія при У.Р.Д. у Вінніпегу виставить свою другу віршеву виставу? А буде нею прекрасна-нова драма М. Ірчана з часів війни "

РОДИНА ЦІТКАРІВ.

Приходьтє всі громадо, щоб не ложаїтї потім!

КАПІТАЛІСТИ ТА РОБІТНИКИ.

Ніхто не народився на світ багатим. Всі вихають його в Адамовій одежі, яка немає ні кінців, ні торців разом з того снігу напалюваних. Всі люди родяться тут та мило цього маємо бідних і багатих, вірних і голих, ситих і голодних, або живими словами — капіталістів, в яких стирти золота і всякого добра, та робітників, які не мають за що хліба собі купити.

З цього бачимо, що людство поділене на два окремі табори, на дві класи, яких інтереси ніколи не йдуть впарі. Тай не диво, бо як же голодний і голий робітник може єднатися з ситим і гарно одітим капіталістом. Хоч би робітник і хотів такого єднання, то капіталіст не хоче. Пан цурається робітника. Тут і запевді божо — “любим ближнього, як самого себе”, нічого не помагає. Капіталіст, буває не раз, поклепав робітника по плечу, скаже йому — добрий хлопеч з тебе, коли той кривавим потом заліється, працюючи у його фабриці. А це не любов ближнього, це любов, яку господар виражає до своїх виласків, або коників, якими обробляє свою ниву. Любов ближнього не капіталістам, а робітникам проповідують, щоб не бунтувалися проти своїх роботодавців, а любили їх, як своїх ближніх.

Таким способом підприємств-капіталіст дістає за товари надвиску вартості, яка становить чистий дохід, чистий зиск його.

А де починається зиск капіталіста, там неперемінно бере свій початок і виласк робітника. І чим більший дохід капіталіста, тим менший заробіток робітника. Це ясне — один більше вдер, другому менше о стало. Тому й не дивно, що капіталісти щораз багатші, бо вони щораз більше робітників виласкують, просто кажучи — після закону грабують, обкрадають.

Доказувати капіталістам, що їх лад недобрий і несправедливий, як це роблять псевдо-соціалісти, не годиться, бо вони знають добре, що виласк є головною основою їхнього зиску, то головною підляльною капіталістичного господарства.

Несправедливість це велика. Вона пече, копе, тяжкі удари заважає робітникам, але разом дає їм до співнання, що вона недолучний приятель капіталістів, а непримиримий ворог пролетаріату. Неправда пануючих єднає поневолеваних, бунтує їх і кличе до боротьби, до нищення всього, що несправедливе.

Для капіталістів це вже не перфумом пахне. Вони видять зріст гінув працюючих і приготувалися ставити йому опір. Попи, агенти їх, кричать, що духа: “Не валяється! Власть від божа!” Цим вони хотять вмотивувати і переконати робітників, що капіталістам дана власть богом. Коли це не помагає, тоді в сотеро сильніше ревує: “Терпіння, бо хто терпіння, той спасен”. Терпи, каже, скорше згинеш і в царство небесне попадеш.

Коли ж попівські проповіді не помагають, тоді капіталіст ставлять проти робітників сильніших оборонців свого ладу. Поліцію, яка стереже приватну власність і саджає робітників в тюрми. Армію, яка обсищує громаду куль робітників, коли вони виминаються більшої плати за свою працю. Суди, які засуджують поневолеваних до довголітньої тюрми, а то й на шибеницю.

Для свідомого робітника все це не страшне. Він не хоче благ небесних і не боїться смерті з рук капіталістичних посіпак. Він розуміє протилежність його інтересів з інтересами капіталістів. Він знає, що попи переодобляють невідомим людям на покірних рабів капіталу. Не менше розуміє він ціль і завдання теперішніх судів, армій, поліції і всіх інших капіталістичних інституцій. Він адець маску а лиця капіталіста і кличе до своїх товаришів:

Галдіть, це ваш гайтай-капіталіст.

Це той, в якого фабриці, заводов, копальні ви виснажували себе до втомлення.

Це той, що за вашу працю платив вам в п'ятеро менше, ніж належалося. А через те ви, валяти жінки і діти ходили обдергі, нудли з голоду і мерзали в неопаленій хаті.

Це той, якого міліція стріляла в вас, коли ви виминалися належної плати за свою працю.

Це той, по словам церкви — ближній ваш, що за слово правди саджав вас в тюрму, катував вас і змущував над вами в нелюдський спосіб.

Це той, якого агенти — всілякого рода попи в імя бога вправляли вас на візну за відчину і П прапор, коли цїла вітчизна — всі П землі, всі багатства належать до него і інших таких же людодів-капіталістів.

Ви воювали, перебірали один одному горло, відтінали собі взаїмно руки, ноги, голови, а пани сиділи в вітчині, перечекали зиски і полокали свої горта шампаном. Дехто з вас прийшов без руки, без ноги, або без очей — воювали ви за вітчизну, а як повернули до неї, застали голодну жінку і обдергіх диточок, які дальше нуждаються і коротують свої дні, оплакуючи той час, коли ви йшли на візну і вас, що повернулися неспроможним заробітці для них і для себе на кусок хліба. Осъ вам нагорода за оборону вітчизни.

Капіталіст не лихо. Вони всі цілі, всі ситі, товсті, з великими черевами, з грубими мордами — кругленькі товчі в точ годовані на зарі кабани. Їх вітчизна так спасла; вони П посідають, вона вся в їх руках. Робітники воювали не за свою, а за панську вітчизну. Робітникам всюди одна доля нужденна — в Франції, Англії, Німеччині, Америці, і без ріжнці до якої нації вони належать. В робітників немає вітчизни і не буде доати, доки П в капіталістів не відберуть.

Тому кожний свідомий робітник заважає своїм ворогам сміло і отверто:

Я не хочу і не піддую воявати за вашу капіталістичну вітчизну. Я знаю тільки одну візну класову — візну робітників проти капіталістів, гнобителів працюючих мас — візну, яка знищить капіталістичний лад, отвертий на виласку, поневолення і несправедливості пануючих над пролетаріатом — візну, яка принесе економічну і політичну волю людству.

Я не знаю иншого прапора крім червоного, під яким згуртовали і зорганізувані весь революційний пролетаріат, а вапгардом якого є Комуністична Партія цілого світу.

Успішні передвиборчі мітінги К.Л.К. у Вінніпегу.

Передвиборча кампанія у Вінніпегу депо оживилася. Міссева буржуазія вживає всіх способів і засобів в своїй передвиборчій агітації. Вона найняла масу агентів, що роблять в робітничих дістрїктах міста, стараючись збаламутити робітників і добути їхні голоси для протиробітничих кандидатів. Дуже совісно і вірно працюють за гроші в інтересі буржуазії окремі виборчі гієни і серед українських виборців в третій варді де кандиде тов. М. Попович.

Проте робітничтво не дає себе обманувати так, як це було колись. Робітники пізнали вже тих своїх “приятелів”, що то за гроші поділюють за їхнім голосами для панів. Щоб бруду роботу сповнюють тепер такі тили, що навіть чесні одиниці з протинників робітничого руху не хочуть мати нічого до д'ва з ними.

Комуністична Партія Канади скликала цілий ряд передвиборчій мітінгів, на яких промовляв кандидат на адгермена з 3-ї варди, тов. М. Попович до соток робітників і робітниць. Промовляв також інші бесідники по англійські і українські. Мітінгами в користь тов. М. Поповича робітники цікавляться, приходять на них численно і нашого кандидата ширю зітають. Про один з цих мітінгів (в школі King Edward) і про поромову т. Поповича місцевий англійський щоденний часопис “Фрі Прес” помістив у віткорю на редакційній сторинці, обширну статтю, доносить об'єктивного і річевого змісту.

3 поля науки і техніки

ЯК ВИНІКЛИ ЛЮДСЬКА РАСИ.

Люде, що оселять землю, відріжнюються одні від одних навіть зовнішнім виглядом, а саме: кольором шкіри та иншими ознаками. На підставі цих ознак всіх людей можна поділити на такі три головні групи, або раси:

Білу, до якої відносяться майже всі Європейці, напри- Французи, Німці, Англіїці, Росіяне, Українці, і частина азійських народів, Перси, Індуси і т. п.;

Жовту, що заселює переважно Азію й Америку, напри- Китайці, Японці, Індійці і т. п.;

І чорну, до якої відносяться Негри Африки та Австралійці.

Найбільш освічені є народи білої, почасти жовтої раси; найменш — чорної. Серед народів жарких країн трапляються такі дікі, що своїм зовнішнім виглядом, розумом та життям цілком скидаються на звірів; ходять вони майже голі, не будують собі ніякого житла, не можуть рахувати більше як до 20, не вміють обробляти металів, а зброю свою роблять тільки з дерева, каменю, або кістки; не мають худоби, не знають хліборобства, а годуються сирим м'ясом звірів, що їх забивають своїми пальцями або списами, а, взагалі, їдять що попапо: коріння, рослини, плоди, хробаків, черепашок.

Спостерігаючи життя таких диких людей, можна заісувати, як жили колись наші предки — первісні люде — на землі. Кістки диких людей дуже відходять до знайдених найдавніших кісток первісних людей, а останні вже цілком нагадують кістки малп.

Порівнюючи ріжні народи, що оселяють землю, можна спостеріти поступовий перехід ською індустрією кінчаються доперва на другий рік і тому Бельгїя ще через рік буде діставати австралійський цинк.

Трест, що в цілій британській імперії контролює продукцію цинку та сирого цинку повстає з об'єднання зі Swansea Vale Smelter Company, яке збільшено злукою з австралійською групою Broken Hill. Трест має великі рафнерії в Avonmouth і Swansea; він “контролює” через Burma Corporation східно-індійський цинк, опанує через Broken Hill австралійську продукцію цинку та має свою участь у австралійських цинкових гутах через свою спільку з Electrolytic Zinc Corporation of Australasia. До цієї групи належить теж British Metal Corporation. Так цей трест має монополію, яку англійський уряд полирає.

від найбільш диких народів, що будують свого тіла, розумом і побуту цілком нагадують лядуватих малп, до більш освічених народів, які щораз менше походять на малп. Ріжнця природних умов привела до того, що одні народи досагали більш-менш високих ступнів розвитку, тоді, як другі залишались у стані дикунів.

В холодних країнах не росте вже ніяких хлібних рослин, навіть дерева, тому там людина примушена годуватись тільки рибою та м'ясом з диких тварин, життя та одг робити собі з звірячих шкір; страшенний холод та довга ніч, що тягнеться кілька місяців, заважають праці, пригнічують людину, й через те тамошні люде, наприклад, Екімоси, залишаються на низькому ступні розвитку.

Навіть в жарких країнах природа давала людам все готове: багато диких рослин і тварин забезпечували їх, теплий клімат робив непотрібним одяжку, будвання хат, і тому люде жарких країн, наприклад, Негри, не вчили працювати та напружувати думку, а без цого вони не могли розвинути і залишитись дикунами. Зовсім інші умови для розвитку були в народів Європи. Природа цієї країни з помірним кліматом давала багато засобів для істнування, але вимагала немало праці. В боротьбі з природою, розвиваючи техніку та знання, Європейці досагали вищого ступня розвитку в порівнянні з иншими народами світу.

Наука веде до підстави багатьох безперечних даних, що людина розвинулась з човікоподібної малп. Отже ріжні ступні розвитку народів, що оселяють землю, показують нам, як саме відбувався цей розвиток.

ВІСТІ З ТОРОНТО.

Організаційно-освітня праця серед робітництва Торонто ведеться у всіх напрямках повним ходом. Одною з радісних сторінок нашого життя є засновання нової організації: Ліги Комуністичної Молоді (старших) від 16 до 22 років. На початку висналося 15 членів. Є надія на дальній розвиток, бо має гарні здібні сили.

Відділи У.С.К.П.К. в Торонто-центрі і західнім звязано працювали разом з відділами англійським, єврейським і фінляндським в протинвійний кампанії, яка увінчалася успіхом. Святування семої річниці жовтневої революції також обходжено спільно, при участі діточих мандолінових оркестрів української і фінляндської.

Провісна робота по старій торонтоській традиції йде вперед. Число учнів у всіх трох робітничих школах (в центрі міста, на заході і сході) сягає 200 дітей. Систематичне медіальне студіювання відбувається при стаїм числі 45. Школа дорослих з двома відділами ведеться від 1. листопада.

Що-ж до мистецтва, то в Торонті істнує два драмгуртки, одні в центрі міста, а другий в західнім Торонті. Центральний відграв драму “Лицарі абсурду”, а західній “Бурливі дні”. Обидві штуки глибокого дождового змісту і відграно добре. Аматори розуміли свої ролі, що рідко буває в аматорських виставах.

Старання місцевих робітничих організацій вшановано, при великим здвїзі української колонії Торонта, другу річницю смерті провідників славної “Дванадцятки”: Мельничука, Чернетей і Ценка. Саля була переповнена.

Тепер ведеться завзята листопадова кампанія допомоги робітничій пресі.

Не від речі буде згадати про “наших” так званих “патріотів”. Їхня робота і вплив в Торонто звольніться до мінімуму. Останніми роками вони кілька разів пробували отверто стати до боротьби з ненависними більшовиками, але їм ніколи не щастило на публичних виступах. Свідомі робітники своєю ідеєю і своїми аргументами так гаратали й просвящених і адвокатів і дяків, що зараз вони не мають відваги публично вступати і почали змінювати свою тактику”. Малпують за робітниками. Видують, скажемо, робітники відозву, що святкують смерть борця за вільні працюючих мас Західної України з кітвів польської шляхти, а “патріоти” собі “святкують засновання української державності”. Робітники устроюють маскову забаву в користь преси, а “патріоти” ї собі натягнути маски. Ріжниця лише та, що коли робітники на своїх підприємствах мають повно людей, “патріоти” на силу стягують пару десятків.

Крім того вони самі між собою жеруться. Діляться на церковників і на “поступовців” (задом на пера). Коли церковники вірять хоч в загробне царство, то оті поступовці самі не знають, чого хочуть. Одні за фашистами, другий за радикалами, третій за демократією, одним словом саламаха. В однім вони тільки погоджуються, а це, в ненависти до робітників.

Але робітники на них не зважають, а йдуть своїм шляхом до своєї мети.

Іо. Стефанюк.

СВІТОВИЙ ЦИНКОВИЙ ТРЕСТ.

У квітні 1925 р. Европа не дістане більше цинку з Австралії. Так вирішив цинковий трест, який заснувала National Smelting Company, у яку об'єднані східноіндійські копальні руди, англійські цинкові гуті та австралійські рафнерії. Трест звязаний теж із австралійськими копальнями руди.

Початки плану трестування, що має за ціль забезпечити геомонію англійській цинкової індустрії, повстає під час імперіалістичної війни. Тодішній австралійський президент міністр Гюз уневажнив договори про достава, що заключили німецькі цинкові гуті та металевий концерн з Broken Hill Co., бо Англія обовязалася під час війни і саїдуоких десяти років переняти цілу австралійську продукцію цинку. По війні англійський уряд передав зайвну австралійської цинкової продукції для переробки доволі розвинутий бельгійський індустрії, бо англійський не ставало сил на це. Тимчасом розширено австралійські рафнерії та англійські заводи так, що гуті об'єднані в концерн National Smelting Company можуть переняти цинкову продукцію Східної Індії й Австралії. Але договір між англійським урядом а бельгій-

ЯПОНІЯ ЗАЛИШАЄ САХАЛІН

Деякі газети повідомляють, що Японія в найближчому часі пічне евакуацію свого війська із Сахаліну незалежно від

П'ЯТИ РОКОВИНИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АФГАНІСТАНУ.

24 жовтня ц.р. в літній резиденції афганістанського еміра в присутності численних делегатів відбулося урочисте відкриття “тижника свята” на честь 5-х роковин істнування незалежного Афганістану. Відкриття були присутніми емір, члени афганістанського уряду та весь дипломатичний корпус. Повноважений представник С.Р.С.Р. в Афганістані т. Старк привітав еміра від імени радянського уряду, що перший визнав незалежність Афганістану.

С. ТОФАН.

“БОЧКА”.

(Докінчення.)

Загін складався зі 100 осіб і мав 10 скорострілів, відряду-ж роставшаних по ріжних місцях на певному віддалені одні від одного. До того часу прибуло кілька поміщиків та куркулів, що привезли з собою якісь реєстри.

За цими реєстрами жовніри почали перекик. Всі викликані з п'ятидесятирї юрби ставали лавою.

Поміщиків і куркулів не можна було пізнати. Старі дячки почали були прохати їх, скидаючи шапки, вклоняючись до землі, але поміщики ані не дивилися на них.

Після перекилку кілька сот чоловіків — з ними Жукова і Нюхна, було відокремлено від юрби. Начальник загону, німецький старшина, звернувшись до юрби сказав по ро-

ськи без найменшої чужою-земної вимови:

— “Того, хто наважиться піднести руку проти законної влади або тюрми, буде розстріляно зі скорострілу, як собаку”.

Він звернувся до жовнірів і сказав:

— “Подати сюди “бочку”.”

Відразу підіхала фіра, що на ній стояла ця славнозвісна бочка.

Ця потвора ані трохи не ріжнела від звичайних діжок. Здорово відер на 60 вмістимості тай годі. Але поглянувши на неї, всі здригнулися: діжка була вкрита слідами людської крові, рясно обліпленими мухами.

Жінки й діти почали голосити, чоловіки стояли як мертві, де-які важко зітхали.

Звертаючись до селян, що стояли окремо лавою, начальник командо:

“Скидайте штани”.

Галас і лемент збільшилися. Команду не було виконано.

— “Скидайте штани, бунтарі, загримав начальник — бо хто не виконає наказу, тому гірше буде”.

Ніхто ані з місця.

Начальник мов звір зробився: його обличчя почернішало, очі аж на лоба вилзли. Він ревів, звертаючись до жовнірів:

— “Тягни на бочку одного...”

Два велетні Німці хапають парубка, скидають з нього штани і перекидають його через діжку; чотири жовніри тримають свою жертву за руки, а один притискує голову до діжки. Два інші почали бити дотривими нагаями з гачками голі частини тіла: парубок зарепетував не людським голосом.

— “Чия земля?... ревів начальник, — чия земля? кажі: народная!”

Після кількох ударів кров приснула з чорної спини нещасного, він нічого не казав, лише стогнав.

Відрахували 30 ударів, нещасного відкинули вбік.

Начальник знову скомандував:

— “Скидай штани, бидло... або я вас усіх постріляю...”

Він гукнув на скорострільників. Ті почали шось робити коло скорострілів.

Селяне один за одним почали спускати цтани.

Лемент жінок та дітей переішов у яесь шаленство.

Дівчата відверталися, затуплюючи фартурами обличчя, а де-які падали непритомними.

— “Чия земля? кажі, скотино...”

— “Ваша земля, ваша” крізь стогін чулося з діжки.

— “Ти якої категорії?” питає иншого.

— “Першот”.

— “Трицять...”

Катування продовжувалось: Першот категорії силали 30 ударів, другій — 25, третій — 20. Побитим доводилось довго лежати на траві, поки вони ставали притомними.

— “Якої категорії...” — спитали у Нюхна, коли він підійшов до діжки.

— “Третьої...” пробурмотів Нюхно, не допускаячи гадки, що його битимуть.

— “Брешеш сучий сину... начальник ударив його нагаєм через голову, — тут записано першої...”

— “Йй богу, третьої...” за-благав Нюхно, — у мене й свідоство є...”

— “Сорок штук сучою синові, щоб не брехав...”

Після сорока ударів, Нюхно ледве-ледве дихав: йому зірвали весь зад, шматки мяса відірвалися від загальної маси.

Били ще довго. Всі селяне під ударами заперечували, що земля є народне добро: поміщики дійшли своєю.

Дійшла черга й до Жукова. Той став одягнений, він значно постарішав: на обличчї виступили глибокі зморчки, волосся помітно посивіло: з 35-ти літньої, маложивий на позір людина, він зробився дідом.

— “Що-ж для вас, Жуків, особливого команди треба...” сказав насмішувато старшина.

Жуків мовчав.

— “Пропоную вам зняти штани й лягти на бочку” — сказав старшина серйозно, підвищивши голос.

— “Я не бандит... Я не розбійник і ви не маєте права поводитись зі мною як з твариною...” почав Жуків, страшенно хлюполючись...”

— “Насамперед ви революціонер: ви цього не забувайте... раджу вам залишити при собі своє самолюбство, а сказати оцему бидлові, чия земля...” Адже-ж це ви їх умовили...”

— “То не правда... я їм казав, що землю вони зможуть одержати законно... через установчі збори...”

— “То цілком однаково... перепинив його старшина, — прошу без зайвих слів скинути штани і лягати на “бочку”...”

— “Ви не маєте права... не насильство...”

— “А ось ми побачимо... податим старшина, гукнув жовнірам:

— “На “бочку” його”...

— “Ви не маєте права... я протестую”...

Жовніри стягнули з Жукова штани й потягли його на бочку.

— “Чия земля?”...

Жуків мовчав.

— “П'ятдесят” — розлютував старшина і чомусь забігав наволо діжки.

Жуків під ударами лише стогнав.

— “Дуже, дуже... Або я вас запорю...” гримав начальник.

Після п'ятидесятих ударів у Жукова не лишилось ані клаптика живою тіла. Начальник запитав:

— “Чия земля?”

— “Народня”... ледве чути протеставав Жуків.

— “А, народня... ше п'ятдесят”... тільки дуже”... начальник знову забігав наволо діжки, гукуючи: “дуже, дуже бий”.

Жуків сконав під ударами: йому прірвали геть чисто все тіло і перебила кілька ребер... Під вечір загін вирушив до иншої волости.

ЧИ Є ЩЕ ДЕЯКІ ТАКА МІСЦЕВІСТЬ.

Вейборн, Саск.

Вейборн — це невеличке містечко, около 3000 населення. Приїхав я сюди до роботи на один місяць думуючи між робітників і робітниць цієї місцевості, довідаюся про їхнє життя, чи читають вони “Укр. Роб. Вісті” і “Робітницю” та взагалі познайомаюся з їхнім положенням. Пішов я і найшов тільки одного товариша, що читає “Укр. Роб. Вісті”. А інші ніколи не читали? Поважно й сердечно я картами їхнім не цікавлюсь.

Прійшов я однієї неділі до одного робітника і почав говорити про організацію та спита, чи не можна-б тут організувати відділ Товариства Укр. Роб. Фр. Дім. Школа в залюку, каже він, невідомо на який ніхто не приїде. От проголосити, що буде вилізна і можна буде пограти в карти, то зараз і прийде осіб кілька. А за організацію і просити то ще видають вас поганими словами. Неже-ж ніхто не зрозуміє, що то є організація, просити, неже-ж навіть не заохочувати вилізати, догнати-б. Але в той час уїшлив чоловік і почав питати, чи знаємо ми, де можна дістати самогонки. Подивився я на него, та й кажу:

— За добрим ділом питаєте. Чи читаете ви яку газету?
 — Як саме дістати, то часом починаю — відповів він.
 — А чому ви собі не передлатите?
 — Бо грошей нема.
 — На самогонку є гроші, а на газету нема? — спитав я.
 — Е-е, та ті всі газети тільки для бізнесу. Не мають що робити, то видують газети, аби хосен з них мати.
 — А який є хосен з тієї самогонки, що ви платите 9 доларів за фляску. Коштує вас і затроює вас, тратите гроші і здоров'я... А газета здорова вашого не нищить, але розвиває ваш розум. Газета робить чоловіка мудрим, прямишим і навіть-інші люди будуть мати до вас повагу.
 Послухав мій чоловік і сказав, щоб я прийшов до него до дому, а він поbacher, то може передлатить собі газету.
 Досить того, що мав я тут ще більше таких зустрічей, але розсудився про них не буду, бо жалі місяця в газеті.

В Вейборні і околиці жие около 30 українських родин, однак не знаю, кидко з них читають “Укр. Роб. Вісті”, крім одного товариша. Скажу лише, хто читає, то варта, щоб вони постаралися за своїх сусідів та зрозуміти читачами “У.Р.В.” Так, товариш, постарайтеся, щоб ваш сусід читав “Укр. Роб. Вісті” і “Робітницю”, а тоді побачите, що ви будете мати кращих сусідів, як до тепер. Ді вони зрозуміють, як нешестя для їх самогонки і не будуть хотіти грошей під телефонічний стовп. Один родині недалеко Вейборна заховав під телефонічний стовп 3 тисячі доларів. Не знав, сергате, навіть того, що гроші можна тримати в банку. Дого певно склав він тих \$3,000.00, шадя, не давав на них робітничі ціл, але склав в якусь бланшину посудину і заховав під телефонічний стовп. Тепер позиція шукає за тим, хто забрав ті гроші. Коли-б той робітник читав робітничі газети, то певна річ, що знав-би, що грошей під телефонічним стовпом не закопують, а краще і цілком безпечно можна вивчити на сплату дову Укр. Роб. Дому, де завжди можна їх вибрати. А так тепер посянці, поки заробити таку суму, бо тепер вже не такі роки, щоб можна заробити.

Тому я кидну Вейборських робітників, щоб кидну самогонку та звелися до просвітній праці та читання робітничих газет, а тоді ви, товариші, станете людьми.

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Енсонна, Онт.

Заходом Відділу Стів. Укр. Роб. Дім і У.С.К.П.К. відбувся в Енсонні 9 листопада спільний концерт — святковий 7-річний пролетарської революції, як також 2-річній смерті погібших борців П. Шеремети, Ст. Мельничука і Івана Целка. На вступній тощі відіставно “Похоронний марш”, який всі присутні вислухали сточив. Вступне слово виволосив І. Михайлюк, який представив життя і боротьбу божої трійки і за що вони поклали свої буйні голови. Програма концерту складалася виключно з самих революційних декламцій і співів, з котрих виконавці вивазилися якнайкраще, за що публіка нагородила їх гучними оплесками. Викіці зобраз слово т. Николаичук. Його програма присвячена була в честь 7-річній пролетарської революції. Бесіду промисливцеві присутній значущі жовтневої революції і представили, як робітників і селянє Радянського Союзу потрафали своїми мозолістими руками вивести його гинь з країни і взяти керму у свої руки. Викіці своєю промовою бесіду заволодав до присутніх о візаню колекту, на що присутні відгукнулись своїми широкими датками і авожили \$200.00 вільної колекції. Рішено ці гроші вислати на воші Укр. Студентській Мозолі під глянціями ріданого краю, котра в разі і нужди не може дощити наукових студій, а її наука коначно потрібна в пролетарській будівнітві. На кішні відіставно “Інтернаціонал”.

Дня 17. листопада до нас загостив представник канадського робітництва на латій Конгрес Конуністичного Інтернаціоналу тов. Там Бає. В своів ескрайв 3-годинній промові бесі-

ник представив все, що тільки бачив на власні очі і представив, що саме в той час, коли європейські капіталістичні держави котяться над беріг пропасті, робітничо-селянський Союз Радянських Республік з кожним днем стає на кращий урівень як політично, так і економічно. Камілати цілого світа висина міліарди на зинчення Радянської владі, але побачив, що надармо все і тепер одна за другою капіталістичні держави визнають Союз Сов. Рад. Республік. При кінці своєї промови тов. Бає сказав, що робітництво цілого світа організується в Комуністичній Партіі. Делегати Комуністичних Партіі було на Конгресі з п'ятдесять кількох країн. На кішні промови служачі принятили гучні оплесками так дорогий гостя, котрий приїхав в нашу таку темну закутину північного Онтарію і відістав нає-ж свій пролетарський сім. По-кінченню промови були запити, кид більше з англійських товаришів, на які тов. Бає відповідав дуже вдоволюючи. На дальшій подорож авожили товаришів збірно \$12.80.

Тепер пару слів хоту сказати до місцевих товаришів робітників: Товариші! В місяці листопада пролетаріят цілого світа в нужді і завдяки світку цієї великий день, день перемоги і каювати свої голови перед тими, котрі, як перші борці, пішли на барикади і положили свої голови в боротьбі за краще майбутнє працюючих мас. Це свято хай додать нам тріацій енергій до діялцій праці на полі політично-освітнім і хай збудить у нас запал до боротьби з ладом паразитів. Проч та темнотою! Хай же сідомість! Менше балажок, котрі і так нікого не приносять корисного, а більше праці, праці хосенної, бо тільки нашою працею ми досягнемо бажаного успіху.

В. Клаунчук.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Фрейзерс, Ман.

В цій місцевості помер 16. листопада 65-літній товариш В. Родін. По-кідний до самої смерті цікавився робітничим і фермерським рухом, був сталим читачем “Укр. Роб. Вістей”. По своїх сіаах старався він допомагати робітникам морально й матеріально. Про робітничу газету “У.Р.В.” по-кідний не забував ні на хвилину і умираючи бажав, щоб робітництво перешає й розвивалася.

Перед смертю він просив, щоб дати до тієї газети, яку він любив читати, коротеньку застку про те, що газета з його смертю тратьте одного читача. А я на цім місяці скажу: Наша газета втратила сі смертю т. Родина одного читача, але повинна набути тисячу нових.

Д. Парвоський.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Одержавши від Вас лісту для збирання передлати і пресового фонду для нашого часопису “У.Р.В.” я оше зібрав на лісту ч. 169 і заславо Вам \$8.00 від двох нових щорічних передлатників на “У.Р.В.” \$1.00 кварталний передлати і \$4.00 на відновлення передлати, що робить разом \$13.00. Шо до пресового фонду, то ще не виславо.

З товаришським привітом,
 П. Костур.

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ УКР. РОБ. ДОМУ В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

Приходи:	
Перенесено з мин. кварталу	\$ 50.55
Липень	567.39
Серпень	585.93
Вересень	821.38
Разом	\$2,025.25
Росходи:	
Липень	\$680.10
Серпень	489.73
Вересень	790.70
Разом	\$1,960.53
Повторенні:	
Приходи	\$2,025.25
Росходи	1,960.53
Остає в касі	\$ 64.72
Контрольна комісія: Ол. Юрійчук, Я. Татко, І. Гудина.	
І. К. Лузув, секретар.	

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ УКР. РОБ. ДОМУ В ДРОМГЕЛЕРІ, АЛТА.

Дня 5. жовтня ч. р. відбувся кварталний збори фії С.Р.Д. в Дромгелері, Алта.

Збори отворив організатор т. Н. Делавський, а головував т. Р. Володуц.

Звіт з діяльності з 3-го кварталу представляється так: фіїла відбула 3 місячний зборів, 2 спеціальних, 4 засідання заряду, 2 масових віча, 5 представств. При фіїлі істнує діточа школа і школа для незграмотних та жіноча організація.

Фінансовий звіт:	
Приходи:	
Липень	\$ 71.90
Серпень	915.38
Вересень	174.60
Перенесено з другого кварталу	46.66
Разом	\$1,208.54
Росходи:	
Липень	\$ 61.10
Серпень	944.01
Вересень	190.50
Разом	\$1,195.61
Остає в касі	\$ 12.93
Н. Делавський, організатор.	
Н. Харин, секретар.	

НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В листопадській кампанії сідуючі товариші і товаришки передлати для нашої газети нових передлатників:

- І. Мюбс в Едмонтоні, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- В. Панчук в Вінніпегу, Ман., придбав одного щорічного передлатника.
- Д. Провосков в Едмонтоні, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- І. Перейма в Квістоні, Онт., придбав одного кварталного передлатника.
- І. Лазеюч в Вінніпегу, Ман., придбав двох щорічних передлатників.
- Ф. Навольський в Балзані, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- Т. Івахюк в Ламін, Кве., придбав одного щорічного передлатника.
- М. Виноградова в Вінніпегу, Ман., придбала одного щорічного і одного кварталного передлатника.
- Д. Скривичук в Монреалі, Кве., придбав одного щорічного передлатника.
- Г. Михайловський в Колгорсті, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- І. Корочук в Монреалі, Кве., придбав двох щорічних передлатників.
- С. Кузин в Вест-Форт-Вілямі, Онт., придбав одного щорічного передлатника.
- І. Семечук в Вінніпегу, Ман., придбав одного щорічного передлатника.
- А. Воняк в Вінніпегу, Ман., придбав одного щорічного передлатника.
- Г. Гольк в Брайстоні, Ман., придбав одного щорічного передлатника.
- М. С. Стадін в Сент-Порчонтіні, Онт., придбав одного щорічного і двох кварталних передлатників.
- Д. Юрчук в Керметі, Онт., придбав одного щорічного і двох кварталних передлатників.
- Д. Касин в Кімберлей, Б. К., придбав двох щорічних передлатників.
- Петро Гомеков в Ріджайні, Саск., придбав одного щорічного передлатника.
- М. Гоголюк в Ді-Песі, Ман., придбав одного щорічного передлатника.
- В. Пуріч в Ріджайні, Саск., придбав вісім щорічних і двох кварталних передлатників.
- П. Бойчук в Монреалі, Кве., придбав одного щорічного передлатника.
- П. Савула в Саскатуні, Саск., придбав одного щорічного передлатника.
- С. Шарко в Монреалі, Кве., придбав двох кварталних передлатників.
- В. Кобзей в Аїпкобі, Б. К., придбав одного щорічного передлатника.
- Т. Соловій в Шіпаго, Іллі, придбав одного щорічного передлатника.
- І. Гинда в Монреалі, Кве., придбав одного щорічного передлатника.
- І. Б. Маліновський в Тімміс, Онт., придбав одного щорічного передлатника.
- Д. Бицкало в Саскатуні, Саск., придбав одного щорічного передлатника.
- А. Понур в Едмонтоні, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- А. Смух в Веріті, Саск., придбав одного кварталного передлатника.
- Т. Марусин в Цеселі, Алта, придбав одного щорічного передлатника.
- С. Котик в Вест-Форт-Вілямі, Онт., придбав одного щорічного передлатника.
- Я. Кравеч в Шенді, Саск., придбав одного щорічного передлатника.
- В. Косак в Аргосі, Онт., придбав одного щорічного передлатника.
- А. Гафко в Едмонтоні, Алта, придбав трох щорічних передлатників.
- В. Намесков в Горгем, Н. Дакота, придбав одного щорічного і одного кварталного передлатника.
- П. Костур в Форт-Франсесі, Онт., придбав двох щорічних і одного кварталного передлатників.
- М. Скегар в Тімміс, Онт., придбав двох щорічних і одного кварталного передлатників.
- Н. Андрієшин в Грос-Леді, Ман., придбав трох щорічних передлатників.
- С. Вічневський в Тейлортоні, Саск., придбав одного щорічного і одного кварталного передлатників.

Деякі товариші збирають стару передлату (відновлення), за що також ширі їм дякуємо, але в газеті пожемо тільки імена тих товаришів, що придбали нових передлатників.

Ваша газета, Товариші, ширі Вам дякує за Ваш труд і надієся, що Ви в надалі продовжитимете почате діло.

Товариші! Хто сідуючий?!

ТЕАТР І МУЗИКА.

В ТЕАТРОСТУДІІ

В неділю, 23 листопада відбулася чергова лекція Театростудії в Вінніпегу. Лекція без сів — характеристика. Поручено було кільком товаришам і товаришам схарактеризуватись в різних типах: старого віку, середнього, молодого, хорого, з кривляти жосом і т. ин. Всі, яким завдано було про роботу, виконавали саві. Товаришки характеризувались перед студійськими, а кількох характеризував сав лектор, доючи одночасно й пояснення.

Після схарактеризовання сі своїй товаришів і товаришок виконали деякі рухи з мійкою. Після лекції до савого вечора відбувались проби: на сцені — “Родина Штукарків”, а в північній “Верховній”, а не зачїти, від години 1.30 до 5.30 по полудні.

Група театростудійців з завітанням зурить драму т. М. Ірчана п. н. “Родина Штукарків”, яку виставить в суботу 29 листопада на закінчення листопадвої кампанії.

Драмгурток відбуває пробі савої драми з гуццьового життя п. н. “Верховній”, яку виставить в суботу 6 грудня.

В неділю, на закінчення листопадвої кампанії, віділа Сілка Української Робітничої Молоді при Укр. Роб. Домі разом з першою групою мандолин істотюк ладє дже шкани, назвичайний концерт. На концерт, як таке дже, наша молодь готує цікаві несподіванки.

Що-ж і серед молоді є наші театростудійці.

ПОЗАМІСЦЕВІ ВІСТІ.

Чудо яких мало! Увага Трансконі! — Відділ Секції Жінок Робітниць приготує на суботу, 29-го листопада, знамениту комедію в 3-ох актах п. н. “ПАННА ШТУКАРКА”. В ролях виступають жінки. Сміху до роспуку! Ця комедія відіграється в У.Р.Д. Початок в годині 8.30 вечером. Ціна тикетів: 35, 25 і 10 цт. Приходить громадно!

Драмгурток при Т.У.Р.-Ф.Д. в Трансконі приготує зворушаоу драму в 5-ох актах п. н. “ПОВЕРНУВ З СИБІРУ”. Слідить за оголошеннями.

ТЕАТРОСТУДІЙЦІ УВАГА!

Проби драми “Родина Штукарків” відбуватимуться цього тижня в такому порядку:
 В четверг — 1, 3, 4 ді.
 В п'ятницю — генеральна проба всіх ді з гуртом за сценю (хор).
 Початок всіх проб точно о год. 8-їй вечером. Спізнєння не оправдують.

В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

Просвітньоміська проба при Укр. Роб. Домі розвивається з великим успіхом. Не вогоржені авожили Драмурток поставили своїм аваланям авати представлення й концерти: при добірї авципів своїх членів. До Драмуртка вписався поваже число старих членів і членків, а також молоді. Лекції Театростудії відбуваються кожної неділі в годині 2-їй по полудні. Передню авав лекції т. Клібановський, а з вимолого його на організацію, його місце заняв т. Якимчук. Дуже добре Драмурток відіграв “Кохайтесь чорноборів”, що признають навіть люди, які не дуже то прихильно відносять до робітничої організації.

ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ СФОРМОВАНО ЛИСТОПАДВОЙ КОМПЕТ, ЯКИЙ ВЕДЕ КАНПАЇЮ ДОПОМОГИ РОБІТНИЧІЙ ПРЕСІ І ПРИКЛАДАЄ ВІСЬ СТАРІВ, ЩОБ КАМПАЇЯ ВИПАДАЄ КАЙ НАЙКРАЩЕ.

І. К. Л.

В ГЕМІЛТОНІ, ОНТ.

Співацько-драматичний гурток І. Тоблевича устроїв в неділю, 9. листопада величавий концерт в честь 7-річній жовтневої революції. В концерті авали участь віділаи: Т.У.Р.-Ф.Д., У.С.К.П.К. і С.Ж.-Р. В програму концерту входили рікні робітничі пісні і декламації та промови.

При Укр. Роб. Домі сформовано листопадвої компет, який веде кампанію допомоги робітничій пресі і прикладає віс старів, щоб кампанія випадала кай найкраще.

В ГЕМІЛТОНІ, ОНТ.

Співацько-драматичний гурток І. Тоблевича устроїв в неділю, 9. листопада величавий концерт в честь 7-річній жовтневої революції. В концерті авали участь віділаи: Т.У.Р.-Ф.Д., У.С.К.П.К. і С.Ж.-Р. В програму концерту входили рікні робітничі пісні і декламації та промови.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30. ЛИСТОПАДА ВІДБУДЕТЬСЯ

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ-МІТІНГ

Програма добра. Початок концерту в год. 8. вечером. Чистий прихід зі аваланих трох підприємств призначений на піддержку української робітничої преси.

За авождєння з тих підприємств рунить Пресовий Комітет.

УВАГА! ВЕГРЕВИ І ОКОЛИЦЯ!

В четвр, 4. грудня українські робітники і фермери Вегревілі і околиці будуть святкувати другу річницю смерті галішських повстанців т. Ст. Мельничука, П. Шеремети і І. Целка. З тої нагоди відділ Т.У.Р.-Ф.Д. у Вегревілі устроює 4. грудня в Добіне Театрі величавий

КОНЦЕРТ - МІТІНГ

Програма концерту дуже багата. Будуть співати хоралы, квартети, терцети, декламації. Будуть грати струнної оркестри дорослих і дітей, а також будуть промовляти бесідники.

Кличмо всіх місцевих українських робітників і довоклічких фермерів прибути численно на цей концерт, та гідно разом з нами виваювати пам'яті полярних борців за вивіль галішського трудового народу з польського-шляхетського ярма.

Початок точно в годині 8.30 вечером. Дохід призначений на допомогу робітничо-фермерській пресі. Комітет.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДЛАТУ НА “УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”.

Українська робітничая преса є ознака сили і самодіястости робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновляйте передлату!

МІСЦЕВІ ВІСТІ

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ВСІМ ТОВАРИШКАМ, ЧЛЕНКИМ ЖІНОЧОГО ВІДДІЛУ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ,

що в понеділок, 1. грудня в 8.30 вечером відбується в Укр. Роб. Домі

ТОВАРИШКА ЗАБАВА.

Вступ за збіркою річей на базар (хустинок і панчіх). Прогноз усіх товаришів і товаришок прибути численно.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ФІЛІІ СТОУ УКР. РОБ. ДОМУ В ІСТ КИДЛОНАВІ

відбудуться в понеділок, 1. грудня в 7-їй годині вечером. Є важні справи до поладження, тому всі членки і членкини повинні прибути на означений час.

ПОЗАМІСЦЕВІ ВІСТІ.

Чудо яких мало! Увага Трансконі! — Відділ Секції Жінок Робітниць приготує на суботу, 29-го листопада, знамениту комедію в 3-ох актах п. н. “ПАННА ШТУКАРКА”. В ролях виступають жінки. Сміху до роспуку! Ця комедія відіграється в У.Р.Д. Початок в годині 8.30 вечером. Ціна тикетів: 35, 25 і 10 цт. Приходить громадно!

Драмгурток при Т.У.Р.-Ф.Д. в Трансконі приготує зворушаоу драму в 5-ох актах п. н. “ПОВЕРНУВ З СИБІРУ”. Слідить за оголошеннями.

ПЕРШИЙ РАЗ НА СЦЕНІ!

ТЕАТРАЛЬНА РОБІТНИЧА СТУДІЯ ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

— відіграє —

В СУБОТУ, ДНЯ 29-ГО ЛИСТОПАДА 1924 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

свою другу взірцеву авставу

РОДИНА ШТІКАРІВ

нова-прекрасна драма на 4 діі М. Ірчана

Вінніпегське робітництво вже бачило перше представлення Театростудії і може бути певне, що й друге вийде так-же само дійсно по містечки. Нова драма широко відомого пролетарського письменника М. Ірчана дає нам жахливу картину з часів недавньої світової війни в Європі. Твори т. Ірчана жие так добре відомі працюючим масам, що савє імя автора рунуть за глибокий і цінний зміст драми. Прекрасна гра театростудійців доповнить цей містечкий твір, який перший раз воявляється на сцені. Приходить всі на час! Переказуйте одні другим про авставу цієї небувалої драми! — Памятайте, що треба приходити на означений час, бо спізнєння перешкоджає сідити за грую.

Поширюйте скрізь вістку про це представлення!

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

Тикети авбувають завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

НАДЗВИЧАЙНИЙ КОНЦЕРТ!

ВІДДІЛ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ МОЛОДІ (СУРМ) ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО ЛИСТОПАДА 1924 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Концерт дуже цікавий, бо участь в нїм беруть тільки членкині СУРМ і першої групи мандолинової оркестри. Буде співати дівочий хор без мандолин і з мандолинами, будуть квартети, терцети, дуети, соля в супроводі гри на п'яні. Приходить повеселитись разом з нашою молодо.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ЧИСТИЙ ДОХІД В КОРИСТЬ “УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ” І “РОБІТНИЦЬ”.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

БАЗАР В МУС ДЖО, САСК.!

Відділ Секції Жінок Робітниць при Укр. Роб. Домі в Мус Джо устроює в днях 4., 5. і 6. грудня

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

На базарі будуть великі несподіванки: гарні річі для ро-зігравок, смачні перекуски, співи й танці.

В неділю, 7-го грудня відбується в У.Р.Д. в Мус Джо

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

Вступ за добровільними датками. Приходить численно. Комітет.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Просить всіх товаришів і організації так в Вінніпегу як і на провінції, які вивозили книжки з бібліотеки Укр. Роб. Дому, щоби постаралися звернути їх до бібліотеки якнайшкоруше. Хто цього не сповнить, бібліотекар буде приневолений проголосити їх імена в газеті.

Заряд Бібліотеки.